

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.267/2015/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év december hó 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetést állítva elkövetett befolyással üzérkedés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2015. év július hó 10. napján kelt 15.B.1503/2014/28. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott nevét helyesbíti.

A terhére megállapított bűncselekmény anyagi jogi megjelöléséből a Btk. feltüntetése mellett az „új” jelzőt mellőzi.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 5 (öt) évre súlyosítja.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 36.296.400 (harminchatmillió-kettőszázkilencvenhatezer-négyszáz) Ft-ban határozza meg.

A vádlott helyesen a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2015. július 10. napján kelt 15.B.1503/2014/28. számú ítéletével a vádlott bűnösségét befolyással üzérkedés büntetében (új Btk.299.§ (1) és (2) bekezdés a./ pont) állapította meg. A törvényszék ezért a vádlottat 3 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 Ft-ban határozta meg azzal, hogy az így kiszabott 600.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni. A vádlottal szemben 120.000 euró erejéig vagyonekobzást rendelt el. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította és döntött a lefoglalt bűnjelek sorsáról.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a vádlott és védője az ítélet megalapozatlansága miatt jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.858/2015/1-I. számú átiratában az ügyési fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokon eljáró törvényszék a perrendi szabályok megtartásával

lefolytatott eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A vádlott ténybeli beismerése mellett mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a tényállást, indokolási kötelezettségét kellő terjedelemben teljesítette. A mérlegelés útján kialakított tényállást megalapozottnak találta, amelyből okszerűen következik a vádlott bűnössége. Álláspontja szerint a törvényszék törvényesen minősítette a vádlott által elkövetett cselekményt vesztegetést állítva elkövetett befolyással üzérkedés büntettének, azonban tévedett, amikor a folytatólágosság megállapítását mellőzte. Ennek indokaként azt emelte ki, miszerint a vádlott nem vitathatóan ugyanazon kérdésben kérte az előnyt, amit azonban egyrészt eltérő hivatkozásokkal, másrészt különböző pénzüsszegekre tett meg. Így 2011. decemberében, 2012. január 11-én, január 28-án, február 7-én és 9-én is tényállásszerű magatartást tanúsított. Erre figyelemmel a folytatólágosság megállapítása nem mellőzhető. Figyelemmel a 2012. január 4-én a vádlottal szemben jogerőre emelkedett ítéletre, az abban kiszabott 6 hónap fogházbüntetés végrehajtásának elrendelése is szükséges.

A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülményként a folytatólágos elkövetést jelölte meg. A kiszabott szabadságvesztés mértékét illetően az 5 évet kitevő középértéktől történt, a vádlott javára mutakozó jelentős eltérést indokolatlannak találta.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg: a vádlottat folytatólágosan elkövetett befolyással üzérkedés büntetében mondja ki bűnösnek, a kiszabott börtönbüntetés tartamát és ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét nagyobb értékben állapítsa meg, rendelje el a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 1.B.III.502/2011/23. számú ítéletével kiszabott 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A vádlott védője fellebbezését 4. sorszám alatti beadványában részletesen megindokolta.

Annak lényege szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, mert a törvényszék eljárási szabálysértést követett el a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok megszegésével, másrészt a tényállás nincs felderítve.

A védő a bizonyítás törvényessége körében a titkos információgyűjtés keretében beszerzett iratok adatait elemezte. Az I. fedőnevű titkos információgyűjtés egyes határozatainál kifogásolta a Nemzetvédelmi Szolgálatnál a titkos ügykezelésben az iktatási ügyszámokban mutakozó ellentmondásokat, az elrendelés okában fellelhető hivatkozások ellentéteit. Álláspontja szerint mind a helyiséglehallgatás elrendelése, mind a telefonlehallgatások során hiányzik a felhasználhatóság kritériuma. Az I. fedőnevű titkos információgyűjtés alapjául ugyanis a II. fedőnéven és a III. fedőnéven elrendelt lehallgatás szolgált, amelyekben a visszaélés korlátozott terjesztésű minősített adattal bűncselekmény gyanúja szerepelt, ennek büntetési tétele viszont nem haladja meg a 3 évet. Erre visszavezethetően vitatta az I. fedőnevű titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságát. Az elrendelés alapjául szolgáló bűncselekmény tisztázására nem volt lehetőség, a titkos iratokba betekintés jogával nem élhettek.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a 2011. január 11. napján az Ügyvédi Irodában a sürgősségi elrendelésről készített NVSZ határozat tanú1. e napon tett bejelentésén alapszik, ennek jegyzőkönyvi tartalma azonban nem felel meg az NVSZ határozata indokolásának. Álláspontja szerint ezeket a bizonyítékokat, mint törvénytelenül beszerzett bizonyítékokat ki kell zárni.

A tényállás felderítetlensége körében arra hivatkozott, hogy a vádlott, tanú1. és tanú2. vallomásainak egybevetésével nem tisztázott, hogy a 2011. december 20-án a vádlott által átvett 120.000 euro összefüggésbe hozható-e a bűncselekménnyel, vagy az valóban a vádlottnak jogszerűen járó munkadíj része volt-e. Tanúként indítványozta tanú2. ismételt meghallgatását és tanú3. tanúkénti meghallgatását is. Ide kapcsolódóan indítványozta, hogy az ítélet mellőzze a tényállásból azt a megállapítást, hogy a vádlott a követelés okán vette át a 120.000 eurót és ezzel együtt a vagyonekbevitel intézkedés alkalmazását is mellőzze, mert nem bizonyítható, hogy az átvett összeg a bűncselekmény kapcsán került kifizetésre.

Indítványozta a magánnyomozó tanúkénti kihallgatását is, akivel védenek az elsőfokú ítélet kihirdetését követően találkozott.

A beadvány további részében vitatta, hogy a vádlott magatartása kimerítette a befolyással üzérkedés minősített esetét, miután védenek soha nem hivatkozott hivatalos személyekre olyan értelemben, hogy a pénz részükre kerül továbbításra. Ezzel szemben a vádlott azt mondta, hogy a hivatalos kapcsolatok, mint a belügyminiszter és a legfőbb ügyész részt vettek az ügy megkomponálásában, de ők ezt barátságból tették. A pénz arra kell, hogy a vádlottak felmentését a „Faszinak” nevezett személy elfogadtassa a miniszterelnökkel. A védő álláspontja szerint, ha az előny kérése tényállásszerű is lenne, az nem bizonyítható, hogy a vádlott hivatalos személyt kívánt befolyásolni, ezért bizonyítottság hiányában a vádlott felmentésére tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlott észrevételében kijelentette, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Szándéka tanú1. vesztegetési szándékának felderítésére irányult. Nem ajánlotta fel tanú2-nek, hogy az eljárást megszüntetik, illetve nem emelnek vádat és nem ígért olyat, hogy jogszabállyal ellentétesen tanú1. vagy tanú2. érdekében fognak eljárni. Az un. MVM ügy az elszámoltatási ügyek között kiemelten szerepelt, nem gondolta, hogy nem kerül bíróság elé. Soha nem mondta, hogy a pénz hivatalos személynek megy. A pénz arra kellett, hogy a „Faszi” elfogadtassa a jogerős bírói ítéletet a miniszterelnökkel. A tanú2. által átadott pénzt csak később számolta meg, az 120.000 euró volt, nem tudta, hogy vesztegetésre, vagy zsarolásra adja, tévedése büntethetőséget megszüntető ok. Védőjével egyetértve hangsúlyozta a titkos nyomozások és eszközök törvénysértő voltát. Kérte az ítéletírást, hogy számára kedvező döntést hozzon.

A Fővárosi Ítéletírást tanú1, tanú 3. és a magánnyomozó tanúkénti meghallgatása iránt a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította, mert tanú3. meghallgatása nem szükséges, a másik két tanút pedig az elsőfokú eljárásban már kihallgatta a bíróság.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában az átiratban foglaltakat mindenben fenntartotta. Az ügyészi fellebbezést a jogi minősítés körében a folytatólágosság megállapítása, a továbbiakban a büntetés súlyosítása érdekében indokolta. Álláspontja szerint a vádlott cselekményét jogdogmatikailag folytatólágos magatartásként kell értékelni, ez is alátámasztja a vádlott kitartó szándékát. A minősítésbeli változtatás a közélet tisztasága elleni bűncselekményt elkövető vádlott büntetésének súlyosítását indokolja. A védő beadványára reflektálva hangsúlyozta, hogy a titkos információgyűjtés szabályait, majd az így szerzett bizonyítékok felhasználásának a büntető eljárási törvényben foglalt garanciális szabályait megtartották. Nem merülhet fel alappal, hogy a telefonlehallgatások, vagy az iroda lehallgatás anyagát ki kellene zárni a bizonyítékok köréből. Indítványát az átiratban írtak szerint tette meg.

A védő felszólalásában az írásban már előterjesztett perorvoslati indokolását fenntartotta. Annak tartalmából kiemelten hivatkozott arra, hogy a titkos információgyűjtésből származó adatokat az

ügyészség bocsátja a bíróság rendelkezésére. Korlátozottabb az iratátadási kötelezettsége, de a bíróság élhet az iratbetekintés jogával. Ez jelen ügyben nem történt meg, egyes okiratokat a nyomozó hatóság, majd az elsőfokú bíróság is kért betekintésre, de azokat a Nemzetvédelmi Szolgálat nem bocsátotta rendelkezésre. Azok megtekintését a védő szükségesnek találta volna függetlenül attól, hogy a benne foglaltakat a törvényszék elnöke igazolta. Ismételten hivatkozott az ügyvédi irodára elrendelt lehallgatás felhasználásának törvénysértő voltára, mert az ügyészi határozatban és tanú1. bejelentésében foglaltak ellentétben álltak egymással, a lehallgatás jogszerű alapja nem állapítható meg. A bíróságnak mérlegelnie kellett volna, hogy az NVSZ miért korlátozza a betekintés jogát, ezt a körülményt a felhasználhatóság körében nem értékelték. Tanú2. ismételt tanúkénti meghallgatását azért tartotta volna indokoltnak, mert a tanú vallomása több ponton ellentmondásokkal terhelt. A tanú utóbb azt vallotta, hogy a 120.000 eurót munkadíjként adta, további munkadíj tartozását is elismerte. Erre figyelemmel kérte a vagyonekobbzás mellőzését. Hivatkozott arra is, hogy tanú2-nek és tanú1-nek tudnia kellett, hogy hivatalos személynek kell eljárni az ügyük megszüntetése érdekében. Védelem egy lépcsőzetes megoldást mutatott be, lesz valaki, aki a hivatalos személyt meggyőzi, a pénz pedig az ő számára kellett volna ennek végrehajtásáért és nem a hivatalos személynek.

Végző indítványában elsődlegesen a vádlott felmentését, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán az ügyészi fellebbezés elutasítását, védője indítványának elfogadását kérte. Kijelentette, hogy nem követett el bűncselekményt, sem tanú1., sem tanú2. nem szorult az ő közbenjárására.

A fellebbezések közül az ügyészi perorvoslat részben alapos a következők szerint.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást.

Az ítéltábla a felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályoknak megfelelően, kellő alaposággal folytatta le. A törvényszék a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta, ügyfelderítési kötelezettségének az adott körülmények között teljességgel eleget tett. Ide vonatkozóan szükséges utalni arra, hogy a törvényszék megkereste a Nemzeti Védelmi Szolgálat Polgári Titkosszolgálatok Védelmi Szolgálat Igazgatóságát az Ügyvédi Irodában 2012. január 11-én 10 órától elrendelt helyiséglehallgatás vonatkozásában rendelkezésre álló, az elrendelés alapjául szolgáló alapinformáció tekintetében adatot tartalmazó irat megküldése iránt. Az ennek eredményeként megküldött Hivatalos feljegyzést a címzett a bíróság rendelkezésére bocsátotta, a titkos minősítést 2015. május 26. napján törölte. (elsőfokú bírósági iratok 15. sorszám) Voltak olyan további minősített iratok, amelyek titkos minősítését fenntartva nem küldtek meg a bíróságnak, ezek hiánya azonban - a védő álláspontjával ellentétben - az iratok között fellelhető iratok felhasználhatóságának érdemi megítélését nem érintette.

A törvényszék indokolási kötelezettségét messzemenően teljesítette. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről számot adva meggyőző, logikus érveléssel elemezte a vádlott többször megváltoztatott, önmagának is ellentmondó vallomásainak azokat a részeit, amelyeket egyéb bizonyítékok is alátámasztottak. Logikus, meggyőző érveléssel adta magyarázatát, miért nem fogadható el az a vádlotti védekezés, miszerint ő csak tanú1. vesztegetési szándékát akarta leleplezni. A vádlott saját előadása szerint ő maga tanú2-től értesült a pénzkövetelésről, minden

további megfontolás nélkül mondta, hogy fizessenek egy olyan személynek, akit nem ismert, róla a vezetékneven túl tanú2. sem mondott közelebbit. Tette ezt olyan személyi kapcsolatban, amikor ő hosszabb ideje és mélyebb ismeretekkel tanú1. és tanú2. tanácsadójaként segítette védekezésük összeállítását az ellenük indult büntető ügyben. Semmilyen más megoldásban nem gondolkodva tanú2.-vel határozták meg a fizetés részleteit, ennek feljegyzését maga a vádlott csatolta. Azt sem vitatta, hogy a későbbiekben ő biztatta, illetve sürgette az esedékes részlet megfizetését saját kezéhez, hiszen Szabó neve, személye az első jelzést követően fel sem merült.

Annak megállapítása, hogy a vádlott által átvett mintegy 120.000 euró nem a munkadíj része, hanem a követelt összeg - jöllehet a megállapodottnál kisebb - részlete volt, a törvényszék által logikus érveléssel kifejtett indokolásban foglalt bizonyítékon alapszik.

Az eljárásban rendelkezésre álló személyi bizonyítékok - vádlotti előadások, tanú2. és tanú1. tanúk, az ügyvéd és mások tanúvallomásai mellett jelentős szerepet kaptak a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés körében beszerzett bizonyítékok.

A Fővárosi Törvényszék ítélete indokolásában részletesen megjelölte azt a jogi háttérrel, amely a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés során keletkezett iratok, adatok felhasználhatóságát biztosítja, egyben a garanciális követelmények teljesítésével nem okozza a vádlott jogainak sérelmét sem.

Miután a védelem mind az alapeljárásban, mind a fellebbezés indokolásában vitatta a fenti okiratok felhasználhatóságának törvényességét, az ítéletábra szükségesnek látta konkrétan a következőkre felhívni a figyelmet.

Az ügyvéd irodájában történt lehallgatás elrendelésének alapinformációját a Nemzeti Védelmi Szolgálat Polgári Titkosszolgálatok Védelmi Szolgálat Igazgatóság Központi Szervek Védelmi Főosztályának 2012. január 11. napján kelt Hivatalos feljegyzése tartalmazza. Ennek értelmében „a mai napon”, azaz 2012. január 11. napján 09:50 órakor a Főosztály hivatalos helyiségében tartott eligazításon elhangzott információk alapján tanú1., a vádlott, illetőleg az ügyvéd vonatkozásában felmerül a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntett elkövetésének gyanúja. Erre alapozottan született a 30310-1-200/7/2012.Tük számú - 2014. december 3-án törölt minősítésű - Határozat különleges eszköz alkalmazásának sürgősségi elrendeléséről az ügyvéd vonatkozásában 2012. január 11-én 10 órától kezdődő időszakra az általa használt kapcsolási számú telefonra és a az ügyvédi irodában folytatott helyiségellenőrzésre. Tartalmában a helyszínt az a tanú1.-től származó információ jelölte ki, hogy ott kerül sor a tanú1. és a vádlott találkozására, a lehallgatás a köztük zajló beszélgetés lehallgatását célozta. Tény, hogy a vádlottal szemben a sürgősségi elrendelésről szóló határozat nem áll rendelkezésre, azonban a Fővárosi Bíróság elnökének T.El.06/3/2012.Tük számú igazolása a felhasználhatóság adatait bizonyítja. A Fővárosi Törvényszék elnökének 2012. január 19-én kelt igazolása szerint a vádlottal szemben az Ügyvédi Irodában a vádlott által folytatott beszélgetés technikai eszközzel történt rögzítése a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2012. január 13. napján kelt 1.Ti.0564/10/2011.Tük számú végzése alapján került sürgősség elrendelésével engedélyezésre 2012. január 11. napjának 10 órától 2012. április 9. napjáig. Az információgyűjtés célja a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés büntett volt.

A Fővárosi Törvényszék elnökének T.El.06/2/2012. Tük. számú igazolása a vádlott mobiltelefonján továbbított közlés megismerésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. december 21. napján kelt Ti.0564/2/2011. Tük. számú engedélyező végzése alapján került sor.

Rendelkezésre áll a PKKB.5.TBN 02/2/2012.Tük számú 2012. január 16. napján kelt végzése, amely a tanú1., a vádlott, tanú3., tanú2., tanú4. és az ügyvéd megjelölt mobil hívószámú telefonjain a továbbított közlések tartalmának technikai eszközzel történő megismerésének engedélyezését célozza 2012. január 13. napjától. A végzés már a nyomozás 2012. január 13-án történt elrendelését követően született, ezért az ezt megelőző 1.Ti.0564/.../2011.Tük szám helyett már 5.TBN 02/2/2012.Tük számmal jelzett.

Ezen túlmenően a Pesti Központi Kerületi Bíróság az 5.TBN 03/3/2012. Tük. számú végzésében megállapította, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.Ti.0564/2/2011. Tük. számú végzésével megfigyelt 1., megfigyelt2. és a vádlott ellen, továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.Ti.0564/10/2011. Tük. számú végzésével a vádlott ellen a az Ügyvédi Irodában engedélyezett titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adatok a vádlott és társai, többek között tanú1., tanú2., tanú3., tanú4., az ügyvéd érintettek ellen indított büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra alkalmasak. A végzés indokolása szerint a PKKB - bűnüldözési célból - az 1.Ti.0564/2/2011. számú végzésével titkos információgyűjtést engedélyezett a végzésben megjelölt Btk.250.§ (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő vesztegetés büntette és a Btk.222/A.§ (1) bekezdés a./, b./ pontja szerint minősülő visszaélés korlátozott terjesztésű minősített adattal büntett gyanúja miatt. Ugyanezen bíróság - szintén bűnüldözési célból - az 1.Ti.0564/10/2011.Tük. számú végzésével titkos információgyűjtést engedélyezett többek között a vádlott érintettel szemben a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés büntett gyanúja miatt. A bíróság e végzésében a korábbi, 2. alszámú végzését akként egészítette ki, hogy az érintettek által elkövetett cselekmény a Btk.256.§ (1) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés büntett gyanúja miatt is folyik. Megállapította továbbá, hogy az 1.Ti.0564/10/2011.Tük számú végzésben feltüntetett bűncselekményen túl a befolyással üzérkedés büntette (Btk.256.§ (1) bekezdés) miatti felelősségre vonás lehetősége is fennáll a vádlott érintettel szemben.

Rendelkezésre áll továbbá a Pesti Központi Kerületi bíróság 5.TBN.03/5/2012. számú végzése, amelyben megállapította, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.Ti.0564/2/2011.Tük. és az 1.Ti.0564/10/2011.Tük. számú végzéseivel engedélyezett titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként felhasználható. A végzés indokolása megerősítette az előzőekben már jelzett okiratok tartalmát.

Az előzőekből kitűnően az ügyvédi irodában történt lehallgatás és a telefonlehallgatások engedélyezésének érintettjei, az alapinformáció a bűnüldözési cél és az abban megjelölt bűncselekmény gyanúja a Pesti Központi Kerületi Bíróság határozatai szerint is végig követhető, a felhasználhatóság kérdésének alapjául szolgáló információkat a Pesti Központi Kerületi Bíróság megismerte, határozatait az abban foglaltakra alapította. A bíróság végzései közokiratok - miként az alapul szolgáló iratok -, tartalmuk valósága iránt nem merült fel kétség.

Az ügyvédi iroda, mint a lehallgatás helyszíne tekintetében szükséges utalni a következőkre is. Az ügyvéd a tanú1. ellen indult, a Magyar Villamos Művek sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekmény miatti eljárásban szerepelt védőként. Az irodájában a lehallgatásra nem az un. MVM ügyben került sor, hanem a vádlott és a határozatban szereplő más személyek cselekvőségének feltárását célozta. Engedélyezésénél adat merült fel, hogy a vádlott magatartását nevezett ügyvéd is támogatja, csak így kötődik össze az iroda és a személye jelen üggyel. Ebben az ügyben azonban nem szerepel védőként, egyébként pedig a titkos információgyűjtés szabályai szerint az ügyvédi iroda nem élvez olyan kiemelt védelmet, mint adott körülmények között a titkos adatszerzés során.

Megállapítható továbbá, hogy az irodában a tanú1. és a vádlott beszélgetésénél az ügyvéd nem is volt jelen. A lehallgatás elrendelését tanú1. kezdeményezte, továbbá „a helyiségben elhangzottak rögzítését az érintett, tanú1. hajtotta végre a rendelkezésre álló technikai eszközzel” (NVSZ átirat nyom.ir. 77. oldal)

Ilyen körülmények között sem az elrendeléskor, sem a lehallgatás végrehajtása során semmilyen törvényi rendelkezés nem sérült. Ügyvédi titok esetleges sérelme sem vethető fel, miután az egyébként más ügyben védőként eljáró ügyvéd nem is volt jelen, tanú1. pedig maga hajtotta végre a lehallgatást.

Végső soron megállapítható, hogy az ügyben több szálon futó titkos információgyűjtés és adatszerzés zajlott, amelyek közül egyesek nem tartoztak jelen ügy tárgyához, a nyomozati iratok azok mindegyikét nem tartalmazzák, esetenként a hivatkozások nem követhetők, illetve azok alapja nem ellenőrizhető. Ugyanakkor a jelen ügyben bizonyítékként felhasznált és az előzőekben részletezett titkos információgyűjtés, illetve titkos adatszerzés során beszerzett bizonyítékok felhasználhatósága igazolt.

Az ítélet tábla nem osztotta a védő ezirányú kifogásait, a Fővárosi Törvényszék helyesen döntött a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés során jelen ügyben relevanciával bíró bizonyítékok törvényessége, felhasználhatóságuk kérdésében. E körben értelemszerűen nem csupán a felhasználhatóság tárgyában hozott bírósági határozatok bírtak jelentőséggel, tekintve, hogy a perbírósnak ettől függetlenül vizsgálnia kell a felhasználhatóság kérdését és e kérdésben is a Fővárosi Törvényszék álláspontjával értett egyet.

A Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást alapvetően megalapozottnak találta, azonban a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint, az iratok tartalma alapján szükségesnek látta kiegészíteni a következőkkel:

- A személyi körülmények között: a vádlott személyazonosító igazolványa szerint a nevét helyesbíti.
- Az ítélet 3. oldal 2. bekezdés utolsó előtti mondatában téves az a megállapítás, miszerint „tanú1. 2011. decemberében - tanú2. közvetítésével - tájékoztatta a vádlottat a követelésről és segítségét kérték. Helyette azt rögzíti, hogy tanú2. tájékoztatta a vádlottat és vele megbeszélve tanú2. tájékoztatta a vádlottat. Utána helyesen szerepel a tényállásban, miszerint ezt követően a vádlott - átvéve a közvetítő szerepét - azt javasolta, hogy a kért pénzt fizessék ki.

(tanú1. tanúvallomása 14. tjkv. 3. oldal, tanú2. tanúvallomása 24. tjkv. 3. oldal)

- A 3. oldal 2. bekezdése után rögzíti: A vádlott a Szabó nevezetű személy kilétéről, elérhetőségéről semmilyen adattal nem rendelkezett és meg sem kísérelte annak kiderítését. A továbbiakban Szabó személye már nem is került szóba.

(nyomozati iratok 1037. oldal, a vádlott válasza saját védője kérdésére, hogy megkísérelte volna Szabót beazonosítani, de semmilyen adata nem volt. 24. sorszámú tjkv. 9. oldal 8. bekezdés, tanú2. tárgyalási vallomása, mely szerint Szabó Úrról soha többé nem beszéltek, kitűnt a képből.)

- A 3. oldal 3. bekezdését kiegészíti azzal, a megjelölt összeg megfizetésének részletezése szerint 750.000 eurót rövid időn belül, majd további részletként 600.000 eurót 2012. március 16-17. napjáig, 400.000 eurót május 15-16. napjáig, és a többit június 15-20. napjai között kellett volna eljuttatni a vádlotthoz.

(10. sorszám alatti jegyzőkönyvhöz csatolva mellékletként a részletezés)

- Az ítélet 3. oldal 5. bekezdéséhez rögzíti, hogy a vádlott és tanú1. között a 2012. január 11. napjára megbeszélte találkozón csak a vádlott és tanú1. vettek részt.

(tanú1. tanúvallomása 14. sorszámú jkv. 4. oldal, az ügyvéd tanú vallomása, nyomozati iratok 467. oldal, hivatalos feljegyzés nyom.ir. 53. oldal)

Tanú1. a találkozás megtörténte előtt már bejelentést tett, ennek következménye az irodában történt lehallgatás, az ügyvéd közölte, hogy egy alkalommal a vádlott és tanú1. kérték, hogy hagyja őket magukra.

- 4. oldal 2. bekezdését követően rögzíti a következőket: tanú1. először 2011. december 21-én, majd 2012. január 11-én 13 órakor tett bejelentést a Központi Nyomozó Ügyészségen. (nyom.ir. 79. oldal)

Tanú2. 2012. január 23-án tett bejelentést a fenti hatóságnál. (nyom.ir. 335. oldal)

- A Nemzeti Védelmi Szolgálat Polgári Titkosszolgálatok Védelmi Szolgálat Igazgatóság befolyással üzérkedés büntette elkövetésének gyanúja miatt 2012. január 12-én tett feljelentést. (nyom.ir. 27. oldal)

A fenti kiegészítésekkel a tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezáltal teljeskörűen megalapozott.

A védő részéről a megalapozatlanságra és felderítetlenségre hivatkozó érveléssel az ítélet az előzőekből kitűnően nem értett egyet, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt alap. Emellett a felmentést célzó fellebbezések a bizonyítékok eltérő értékelését igényelték volna, amelyre megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs perjogi lehetőség.

Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményének a Btk.299.§ (1) bekezdésében meghatározott, de a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetékénti minősítése törvényes.

A törvényszék az elkövetéskor, illetve az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv rendelkezéseinek összevetése alapján helyesen alkalmazta a jelenleg hatályos anyagi jogi szabályokat. A megjelölésnél nem a régi Btk. és az új Btk. feltüntetése helyes, hanem az elkövetéskorinál az 1978. évi IV. törvény, az elbíráláskorinál a Btk-t kell felhívni. Az ítélet ezért a minősítésnél a Btk. mellett az új jelzőt mellőzte.

Az ítélet a védő minősítést illető kifogásait, miszerint a vádlott nem hivatalos személy számára kérte a pénzt, hanem egy bizonyos közvetítőnek, nem találta elfogadhatónak.

A Fővárosi Törvényszék a vesztegetést állítva elkövetett befolyással üzérkedés büntetéként valamennyi tényállás elemét és a minősítő körülmény megállapíthatóságát ítélete jogi indokolásában igen részletesen elemezte és annak eredményeként helytálló jogi álláspontra helyezkedett.

Az eljárás során keletkezett iratok, vádlotti és tanúvallomások egységet képeznek. Azokból egyértelműen kitűnik, hogy a vádlott az MVM ügyben történő kedvező döntés elérése érdekében kérte a jelentős összeget, amelyet azután részletekre bontottak. Már a Szabó nevűként megjelölt személy első felvetésénél is az szerepelt, hogy kifizetés esetén védekezésüket a nyomozó hatóság elfogadja, ezzel azonosulva hangzott el a vádlott részéről, hogy fizessenek. Amikor pedig Szabó már szóba sem került, a vádlott jelölt meg különböző eljárási lehetőségeket, amely úton a pénzzel az eljárás menetét, illetve végkifejletét befolyásolni lehet. Maga a vádlott is úgy nyilatkozott - jöllehet védekezésének elemeként, - hogy tanú1. vesztegetési szándékát akarta leleplezni. A vádlott által felvetett lehetőségek, mint pl. az ügyek elkülönítése, védekezés elfogadásával a vádemelés elkerülése, az eljárás megszüntetése, stb. egy folyamatban lévő büntető eljárás rendes menetébe való beavatkozást vázoltak fel. Ennek elérése nyilvánvalóan csak az eljárást folytató hivatalos személy által valósulhat meg. A törvényszék helytállóan foglalt állást tekintetben is, hogy függetlenül attól, karmesternek, komponistának, vagy faszinak, vagy elmebetegnek nevezte meg, a résztvevők számára nem lehetett kétséges, hogy az előny kérése hivatalos személy részére történik.

Ennek a megállapításnak a helyességét nem gyengíti, hogy a vádlott az egyes találkozások alkalmával esetenként eltérő eszközöket jelölt meg a befolyásolás módjaként, hiszen a cél elérése - az eljárás kedvező fordulata - mindenképpen csak hivatalos személy közreműködésével valósulhatott volna meg.

Az ítéletábra nem osztotta az ügyészi fellebbezést abban a részében, amely a bűncselekmény folytatólagos elkövetésének megállapítását indítványozta.

A másodfokú bíróság ebben a körben is az elsőfokú bíróság álláspontjával értett egyet, amikor azt állapította meg, hogy a cselekmény 2011. decemberében az előny kérésével, illetve a 120.000 euró átvételével befejezetté vált. A vádlott későbbi cselekményei csak az eredeti cél megerősítését szolgálták, a folytatólagosság fel sem merülhet, így a 2012. január 4. napját követő elkövetési idő hiányában a vádlott felfüggesztett szabadságvesztés büntetése végrehajtásának elrendelésére sem kerülhet sor.

A Btk.6.§ (2) bekezdése értelmében folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére rövid időközönként többször követ el.

A folytatólagos elkövetés alapvető feltétele tehát a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek ismételt kimerítése.

Az adott esetben a vádlott 2011. decemberében a már megjelölt 3 millió euró kifizetésére szólította fel tanú2-t, illetve rajta keresztül tanú1-et az ellenük indult büntetőeljárás kedvező fordulata érdekében. Ezt követően ennek keretében egyeztek meg tanú2-vel a fizetés módjában, részleteiben és kerültek szóba különböző lehetséges eljárási módok. Amikor 2011. december 20-án a pénz átadása és a fentiekben való megállapodás lezajlott, a befolyással üzérkedés büntetnének törvényi tényállási elemei megvalósultak, tehát a bűncselekmény befejezetté vált. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által megjelölt 2012. január 11-én, 28-án, február 7-én és 9-én az újabb tényállásszerű magatartás megállapítására nincs alap. A megjelölt napokon ugyanis a már korábban kért összeg egyes részleteinek, a fizetés határidejének módosítása történt, vagy éppen a befolyásolás módja módosult. A vádlott tehát nem újabb és újabb összegek megfizetését kérte, továbbá nem jelölt meg konkrétan más és más személyt sem, akinek a vesztegetési pénzt eljuttatja. Az adott esetben a vádlott a korábban megjelölt előny részleteit szorgalmazta, semmiben nem ment túl, nem ígért az előnyért más célt mint eredetileg: a büntető eljárás kedvező irányú befolyásolását. Nem érinti a

cselekmény befejezettségét, hogy az elkövető és az előnyt adó személy között az elszámolás még nem történt meg, a befolyásolási látszat fenntartása nem tényállási elem. Így a vádlott 2011. december 20. napját követő magatartása, amikor megerősítette, megismételte, nyomatékosította, ha nem is azonos szavakkal, de mindenképpen azonos tartalommal, természetes törvényi egység, folytatólagos elkövetést nem alapoz meg.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen sorolta fel az enyhítő és súlyosító körülményeket.

A törvényszék azonban tévesen értékelte a vádlott javára a ténybeli beismerő vallomását. Az állandó és töretlen bírói gyakorlat értelmében a ténybeli beismerés nem bír enyhítő hatással, ha az nem párosul a bűnösség beismerésével. A vádlott az egész eljárásban vitatta a bűnösségét, ténybeli beismerését a védekezésének egyik formájaként hangoztatta. Az ítélet tábla ezért azt mellőzte az enyhítő körülmények közül.

Az időmúlást helyesen írta a törvényszék a vádlott javára. Az ügyben a feljelentés 2012. január 12. napján kelt, a nyomozás folyamatos hosszabbítások mellett indokolatlanul elhúzódott, vádemeléssel csak 2014. október 7. napján érkeztek az iratok a bíróságra. Az eljárásban a vádlott minden esetben segítette a hatóság munkáját, az időmúlás számára nem felróható, így ennek nyomatéka jelentősebb.

Ugyanakkor az ítélet tábla további súlyosító körülményként értékelte, hogy a vádlott nyugdíjazását megelőzően kifejezetten a bűnüldözéssel kapcsolatos tevékenységet végzett, magas vezetői tisztségeket töltött be, amely alanyi bűnössége mértékét növeli.

Figyelemmel a 2 évtől 8 évig terjedő büntetési tétellel fenyegetett minősített befolyással üzérkedés büntetnének tárgyi súlyára és valamennyi enyhítő és súlyosító körülményre, az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan enyhe.

Az ítélet tábla egyetértett az ügyészi állásponttal, miszerint a büntetési tétel alsó határát nem sokkal meghaladó 3 év tartamú szabadságvesztés súlyosítása indokolt.

A Fővárosi Ítélet tábla ezért a szabadságvesztés tartamát felemelte, de az eljárás nyomozati szakaszának elhúzódására, az időmúlásra tekintettel azt nem a középértéket elérő szinten, de azt megközelítő mértékben 4 év 6 hónapban határozta meg. Ezzel arányosan szükségesnek látta a közügyektől eltiltás mellékbüntetés felemelését is.

Emellett azonban a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés súlyosítását az ítélet tábla nem látta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a Btk.74.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a vagyoneklobzás kötelező elrendelését. Tévedett azonban, amikor annak összegét külföldi fizetőeszközben határozta meg. Jóllehet a vádlott az irányadó tényállás szerint jogtalan előnyként 120.000 eurót vett át, ennek összegét a hivatalos magyar fizetőeszközre átszámítva kell a vagyoneklobzás alá vonni. Az ítélet tábla ezért a Magyar Nemzeti Bank 2011. december 20. napján hivatalos deviza középárfolyama - 1 euró 302,47 Ft - szerint a vagyoneklobzás összegét 36.296.400 Ft-ban határozta meg.

Pontosítani kellett továbbá a törvény szövegének megfelelően a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságának időpontját.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiek szerint a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2015. év december hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.B.1503/2014/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.267/2015/5.számú ítéletében foglalt változtatással 2015. december 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2015. év december hó 3. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő